

ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบและการวิเคราะห์ตัวอย่างทราย

4.1 ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบ

ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบหาค่าขนาดเฉลี่ย, การเรียงเม็ด, ความส่งน้ำจำเพาะ และ ผลที่เกิดจากการเรียงเม็ดต่อความส่งน้ำจำเพาะของตัวอย่างทราย จำนวน 23 ตัวอย่างที่ได้ มาจากชั้นทรายธรรมชาติ ได้แสดงไว้ในภาคผนวกของวิทยานิพนธ์นี้ ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้ คือ

ตารางที่ ก. 1-ก. 2 และ ตารางที่ ข. 1-ข. 3 แสดงข้อมูลที่ได้จากการใช้ตะแกรง ร่อนตัวอย่างทรายเพื่อหาการเรียงเม็ด (Size distribution), ข้อมูลหาความส่งน้ำจำเพาะ (Specific yield), ความตกค้างจำเพาะ (Specific retention), ความพรุน (Porosity) และค่าเฉลี่ยของขนาดเม็ดทรายเป็นมิลลิเมตร (Mean size , d_{50} in mm.) (ดูในภาคผนวก ก และภาคผนวก ข)

รูปที่ ค. 1-รูปที่ ค. 23 เป็นกราฟที่แสดงถึงการนำข้อมูลที่ได้จากตารางที่ ก. 1 มา แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของเม็ดทรายกับเปอร์เซ็นต์ความละเอียด (ดูในภาคผนวก ค)

รูปที่ ง. 1-รูปที่ ง. 4 เป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าขนาดเฉลี่ยของเม็ดทราย กับความส่งน้ำจำเพาะ, ความตกค้างจำเพาะ และความพรุน (ดูในภาคผนวก ง)

รูปที่ ง. 5-รูปที่ ง. 8 เป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าขนาดเฉลี่ยของเม็ดทราย กับความส่งน้ำจำเพาะของตัวอย่างทราย เมื่อค่าเฉลี่ยของการเรียงเม็ด (A measure of gradation) ไม่เท่ากัน (ดูในภาคผนวก ง)

รูปที่ จ. 1-รูปที่ จ. 23 เป็นรูปแสดงชั้นทรายตามความลึกต่างๆ (Well log) ของ ตัวอย่างที่ได้ในการทดสอบ (ดูในภาคผนวก จ)

4.2 การวิเคราะห์ตัวอย่างทราย

จากผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบหาค่าขนาดเฉลี่ย, การเรียงเม็ด, ความส่งน้ำจำเพาะ

และผลที่เกิดจากการเรียงเม็ดต่อความส่งน้ำจำเพาะของตัวอย่างทรายรวม 23 ตัวอย่าง ดังที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อ 4.1 สามารถทำการวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้คือ

1. จากรูปที่ ค.1-รูปที่ ค.23 (อยู่ในภาคผนวก ค) และจากตารางที่ ข.1 (อยู่ในภาคผนวก ข) จะเห็นได้ว่าค่าขนาดเฉลี่ยของเม็ดทรายจากชั้นทรายของบ่อน้ำบาดาลบางจังหวัดของประเทศไทย มีค่าขนาดตั้งแต่ 0.38 มม.-5.20 มม. ซึ่งส่วนใหญ่จัดได้ว่าเป็นพวกทรายขนาดกลาง, ทรายหยาบ และกรวดละเอียด ส่วนการเรียงเม็ดมีค่าตั้งแต่ 1.58-5.59

2. จากตารางที่ ข.1 และ ตารางที่ ข.2 (อยู่ในภาคผนวก ข) จะเห็นได้ว่าค่าความส่งน้ำจำเพาะของตัวอย่างทรายจากชั้นทรายของบ่อน้ำบาดาลบางจังหวัดของประเทศไทย มีค่าตั้งแต่ 3.07%-36.80% โดยที่ทรายขนาดกลางให้ค่าความส่งน้ำจำเพาะ 3.07%-5.03% (เฉลี่ย 4.26%), ทรายหยาบให้ค่าความส่งน้ำจำเพาะ 5.19%-19.33% (เฉลี่ย 10.16%) และกรวดละเอียดให้ค่าความส่งน้ำจำเพาะ 20.73%-36.80% (เฉลี่ย 30.29%)

3. จากรูปที่ ง.1 และรูปที่ ง.4 (อยู่ในภาคผนวก ง) จะเห็นได้ว่าค่าความส่งน้ำจำเพาะของตัวอย่างทรายจะมีค่าสูงขึ้น เมื่อค่าขนาดเฉลี่ยของเม็ดทรายมีขนาดโตขึ้น

4. จากรูปที่ ง.2 และรูปที่ ง.4 (อยู่ในภาคผนวก ง) จะเห็นได้ว่าค่าความตกค้างจำเพาะของตัวอย่างทรายจะมีค่าลดลง เมื่อค่าขนาดเฉลี่ยของเม็ดทรายมีขนาดโตขึ้น

5. จากรูปที่ ง.3 และรูปที่ ง.4 (อยู่ในภาคผนวก ง) จะเห็นได้ว่าค่าความพรุนของตัวอย่างทราย จะมีค่าต่ำเมื่อขนาดเฉลี่ยของเม็ดทรายมีขนาดเล็ก และจะมีค่าสูงเมื่อขนาดเฉลี่ยของเม็ดทรายมีขนาดโตขึ้น

6. จากรูปที่ ง.4 (อยู่ในภาคผนวก ง) จะเห็นได้ว่าเส้นกราฟของค่าความส่งน้ำจำเพาะตัดกันกับเส้นกราฟของค่าความตกค้างจำเพาะ ในลักษณะที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 3 และข้อ 4 ส่วนเส้นกราฟของค่าความพรุนจะอยู่เหนือเส้นกราฟทั้งสอง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าค่าของความพรุน คือ ผลรวมของค่าความส่งน้ำจำเพาะกับค่าความตกค้างจำเพาะ

7. จากรูปที่ ง.8 (อยู่ในภาคผนวก ง) พิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเรียงเม็ดเท่ากับ 1.73 กับค่าเฉลี่ยของการเรียงเม็ดเท่ากับ 2.05 จะเห็นได้ว่าเมื่อค่า d_{50} มีค่ามากกว่า 1.18 มม. ณ.ที่ค่าขนาดเฉลี่ยของเม็ดทรายขนาดเดียวกัน ค่าความส่งน้ำจำเพาะจะมีค่าสูงขึ้น ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของการเรียงเม็ดมีค่ามากขึ้น เมื่อค่า d_{50} มีค่าน้อยกว่า 1.18 มม.

ณ. ที่ค่าขนาดเฉลี่ยของเม็ททรายขนาดเดียวกัน ค่าความส่งน้ำจำเพาะจะมีค่าต่ำลง ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของการเรียงเม็ทมีค่ามากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากมีเม็ททรายไปอุดความช่องว่างไว้ และที่ค่า d_{50} มีค่าเท่ากับ 1.18 มม. จะให้ค่าความส่งน้ำจำเพาะเท่ากับ 9.12% (จุดที่ ①) ซึ่งจึคว่าค่อนข้างต่ำ ในทำนองเดียวกันเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเรียงเม็ทเท่ากับ 1.73 กับค่าเฉลี่ยของการเรียงเม็ทเท่ากับ 2.35 จะเห็นได้ว่าเมื่อค่า d_{50} มีค่ามากกว่า 0.44 มม. ณ. ที่ค่าขนาดเฉลี่ยของเม็ททรายขนาดเดียวกัน ค่าความส่งน้ำจำเพาะจะมีค่าสูงขึ้น ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของการเรียงเม็ทมีค่ามากขึ้น เมื่อค่า d_{50} มีค่าน้อยกว่า 0.44 มม.

ณ. ที่ค่าขนาดเฉลี่ยของเม็ททรายขนาดเดียวกัน ค่าความส่งน้ำจำเพาะจะมีค่าต่ำลง ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของการเรียงเม็ทมีค่ามากขึ้น ทั้งนี้ก็เนื่องจากมีเม็ททรายไปอุดความช่องว่างไว้นั่นเอง และที่ค่า d_{50} มีค่าเท่ากับ 0.44 มม. จะให้ค่าความส่งน้ำจำเพาะเท่ากับ 4.12% (จุดที่ ②) ซึ่งจึคว่ามีค่าต่ำ ค่าตัวกลางของค่าขนาดเฉลี่ยของเม็ททราย (d_{50}) ระหว่างจุดที่ ① และจุดที่ ② มีค่าเท่ากับ 0.81 มม. ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า จากตัวอย่างที่มีจำนวนจำกัดจะพบว่าเมื่อค่า d_{50} มีค่าน้อยกว่า 0.81 มม. จะให้ค่าความส่งน้ำจำเพาะ (s_y) ค่า ไม่ว่าจะค่าเฉลี่ยของการเรียงเม็ทจะมากหรือน้อย นั่นก็คือการเรียงเม็ทของตัวอย่างทราย (σ) จะไม่มีผลกระทบต่อความส่งน้ำจำเพาะ และเมื่อค่า d_{50} มีค่ามากกว่า 0.81 มม. จะมีแนวโน้มให้ค่าความส่งน้ำจำเพาะ (s_y) สูง เมื่อค่าเฉลี่ยของการเรียงเม็ท (σ) มีค่ามากขึ้น

แต่อย่างไรก็ตาม ข้อวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ได้นำมาจากตัวอย่างไม่มากนัก ดังนั้นถ้าได้มีการทดสอบโดยใช้ตัวอย่างมากกว่านี้สองถึงสามเท่าแล้ว ก็จะสามารถยืนยันได้แน่ชัดในผลที่ได้มากกว่าเท่าที่ไ้ระบุไว้ในการศึกษา

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย